

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Gudme) (RV):

Jeg har kun den korte bemærkning til fru Kirsten Jacobsen, at jeg da også her på falderebet siger tak for, at hun til syvende og sidst tager til takke med en radikal pjalt.

Henning Philipson (SF):

Jeg skal bare sige, at hvis boligministeren, hvad jeg forstod, opfattede mine bemærkninger som usædvanlig skarpe, så har boligministeren opfattet dem helt korrekt. Årsagen til, at mine bemærkninger var skarpe, var ganske enkelt den, som blev udtrykt i det, jeg sagde, nemlig den måde, hvorpå dette forlig er blevet til først og fremmest. Jeg anser ganske enkelt den måde, hvorpå dette forlig er blevet til, for at være utilstedeilig.

Boligministeren vil sikkert erindre, dengang vi lavede forlig i 1973, hvor samtlige forhandlinger fra først til sidst foregik i folketings boligudvalg, indtil et parti, to eller tre, sagde fra. Det er i den anledning, at mine bemærkninger er skarpe, og jeg synes, det er særdeles velbegrunderet.

Boligministeren føjer til yderligere, at socialdemokratiets holdning er uændret. Vel, det må vi så tage til efterretning, men det ændrer intet ved, at det bliver meget, meget svært for ikke at sige næsten umuligt at rette de skader op, som dette forlig, hvad angår ejerlejlighederne, kommer til at medføre i hele boligsektoren. Det er derfor, vi anser det for at være en ulykke, for den sags skyld ikke kun for lejerne, men først og fremmest for boligtagerne i dette land, og vi anser det også for at være en ulykke for socialdemokratiet.

Nu er det ikke min opgave at forsvare socialdemokratiet — jeg kan se, at den højtærede statsminister er her, det er vel først og fremmest hans opgave — men jeg anser det stadig for rimeligt, om socialdemokratiet tog disse bemærkninger, som jeg er kommet med på et tidligere tidspunkt, alvorligt, fordi der er også en fremtid efter dette, som jeg på et tidligere tidspunkt har kaldt det, luftkonditionerede mareridt, som vi befinder os i i folketinget i øjeblikket. Derfor de bemærkninger, jeg gjorde på et tidligere tidspunkt.

Jeg skal gøre en sidste bemærkning til

ministeren, og det skal være, at når jeg talte om det tåbelige, så talte jeg om 1966-forliget. Jeg mener ikke, jeg på noget tidspunkt har bestridt, at der i det forlig, der blev indgået, også kunne blive tale om nedbringelse af lejen i nybyggeriet, men jeg mener stadig væk, at 1966-forliget er noget af det mest tåbelige, man nogen sinde har lavet, og jeg synes, at virkeligheden bekræfter, at jeg har ret i denne påstand.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har kun én bemærkning til boligministeren, når han siger, at hvis socialdemokratiet ikke var gået ind i forhandlingerne og var mødt frem med det resultat, vi her diskuterer, så ville det radikale forslag være blevet vedtaget af de borgerlige partier her i folketinget. Kan det nu være rigtigt? Vi har fra den socialdemokratiske ordfører, og vi har fra hr. Grünbaum fået at vide, at det radikale forslag stred mod boligforliget. Så kan jeg da ikke forestille mig, at sådan et forslag kunne vedtages mod socialdemokratiet. Det kan da næppe være sådan, at mens socialdemokratiet er vældig tro over for det boligforlig, de indgik, kan de øvrige partier i dette boligforlig bare gennemføre en hvilken som helst boliglov, som det passer dem. Der er noget, der halter her, hr. boligminister.

Wilhelm (VS):

Hr. Kaj Hansens bemærkninger vil jeg også blive en lille smule ved. At undskylde den socialdemokratiske deltagelse i det her forlig med, at ellers ville det være gået sådan og sådan, den diskussion mener jeg vi har haft før. Jeg skal henviser til de citater og det, der kom ud af det ved anden behandling. Den socialdemokratiske ordfører har klart og tydeligt erklæret, at hr. Gudmes forslag stred mod boligforliget.

Jeg vil gå et skridt videre end hr. Kaj Hansen og sige, at man kan jo godt tænke sig, hvis man kører hele problemkredsen igennem, at de borgerlige alligevel ville have benyttet et flertal til i strid med socialdemokratiet at tvinge sådan noget her igennem, men så måtte konsekvensen være, at det forlig, som socialdemokratiet indgik med de borgerlige sidste år, var knust. Jeg ved ikke, om socialdemokratiet har forsøgt at anvende det argument over for de borgerlige. For mig at se er de redet med, og i modsæt-